

**FLAMA
DEL
CANIGÓ
2025**

El cabirol
Espai de natura i lleure

**ÀREA DE PÍCNIC I
BARBACOES**

Crta C - 61 km. 9 Vallgorguina
Tel: 659 791 053

FUSTER - EBENISTA

Jordi Campos Gárate

Tel. 689 65 33 14 • jordicampos@gmail.com

Alguersuari, 7
08470 Sant Celoni
Tel. 93 848 52 04
llibres@alguerset.com
www.alguerset.com

Braseria
**El Paller de
Can Pradell**

Vallgorguina
Tel. 606 009 884
Tel. 696 055 234 (Paco)

VALLGAEC, S.L.
Instal·lació Gas • Aigua
Electricitat • Calefacció
Climatització

C/ Montseny, 13 • 08471 Vallgorguina (BCN)
Tel. 93 867 87 48 • Mòbil: 610 861 637 • vallgaec@vallgaec.es

**FUSTERIA
MORA**

Villa Teresa s/n Ernest 93 867 94 23
08471 Vallgorguina Salvador 93 867 91 16
fusteriamora@gmail.com Mòb. taller 666 267 657

**Hípica
Merendero
Can Virgili**

TEL. 93 867 92 82 • 08471 VALLGORGUINA

Aluminis KM 20 sl

Sant Celoni

T. 34 93 867 58 87 • aluminiskm20@gmail.com

EVENTS I VIATGES

Patitut 41

Carrer Major 146 Sant Celoni

Instal-mant
Lampieton S.L.

* MANTENIMENT INDUSTRIAL I DOMESTIC
* PNEUMÀTICA
* AUTOMATITZACIÓ

Instal·lador autoritzat
amb llum, aigua, calefacció,
aire condicionat,
plaques solars i gas.

Ctra. Nova, 45 - M. 670 40 32 47 - 08471 VALLGORGUINA
instalmant1@gmail.com

**Restaurant
La Font**

La Font de Can Morau
al mig de la natura

- Gran assortit d'arrossos
- Peix i marisc fresc
- Carns a la brasa
- Postres casolans d'elaboració pròpia
- Àmplia carta de vins

tel. 93 867 90 73
Camí de Can Botil s/n
08470-VALLGORGUINA

CONSTRUCCIONS TORRAS

Gabriel Torras Barri

Camí Camp de futbol, s/n
08471 VALLGORGUINA
M. 677 472 361
T. 93 867 90 77

gabrieltorras@hotmail.com

Missatge de la Flama del Canigó 2025, PERE MATEU COTLLIURE, 2025	4
La Flama del Canigó arriba a Vallgorguina: una tradició viva i compartida, MONTSERRAT REIXACH	4
Flama del Canigó 2025, MONTSERRAT CERVERA	6
La tradició dels picaportes, els seus orígens, JOSEP MARIA ARMENGOL	8
Necrològiques, MONTSERRAT PALOMÉ	10
Agustí Duran i Sanpere i el salvament del patrimoni documental català durant la Guerra Civil, JOAN PORTALS	11
El Mirador del Montseny de Vallgorguina: el tresor que sempre hi va ser i ningú va veure, JOSEP FONTANELLA	14
Matí Solidari per Rwanda, MONTSERRAT PALOMÉ	20
Agenda, ACV	20
Masies i Cases de Vallgorguina, JAUME MORA	22
Vallgorguina fa història: Èxit Rotund de la 10a Caminada de l'ELA!, ANNA, ARES I IRACHE	23
Cantada d'Havaneres 2025, FRANCISCO TORRALBA	25
3r Memorial Miquel Mateu, FRANCISCO TORRALBA	25
L'Estació, TESSA BARLO	26
Crònica esportiva, LLUÍS REVERTER	26

Edició:	Associació Cultural Vallgorguina. Baixos de la Rectoria (plaça de la Vila, 2. 08471 Vallgorguina) www.acvvallgorguina.org - acvvallgorguina@gmail.com
Consell de redacció:	Jaume Mora, Lluís Reverter i Francisco Torralba
Maquetació:	Francisco Torralba
Imatge de la portada:	Francisco Torralba
Impressió:	Àrea Local Exterior (C/ Turó de l'Home, 49 -17450 Hostalric-Girona)
ISSN:	1139-6180
Dipòsit Legal:	B-31.949-1981
Tiratge:	300 exemplars
Preu de venda:	2,50 €

Els articles publicats a *La Vall* expressen només l'opinió dels seus autors.
Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta publicació sense citar la seva procedència.

AQUESTA REVISTA HA ESTAT GUARDONADA AMB EL 5È PREMI AMADOR GARRELL I ALSINA, 1997

Adscrita a la

 ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Missatge de la Flama del Canigó 2025

Amigues i Amics, BONA TARDA !

El FOC és la més gran descoberta de la humanitat i el primer element de civilització, de protecció i de progrés. No ens estranyem doncs que sigui la primera i més antiga tradició on els humans es reuneixen en el seu entorn per saludar la vinguda del solstici d'estiu, temps d'abundància i de collites. Després vingueren les Fogueres de Sant Joan.

A partir dels anys seixanta, la Flama eterna creada al Castellet dona vida cada any a una foguera al cim del mític Canigó, amb el foc de la qual s'encenen milers de fogueres. La Flama del Canigó s'ha transformat a poc a poc en símbol de llibertat, d'unitat i de defensa de la llengua, la cultura i les tradicions catalanes per ser avui dia **Festa Nacional dels Països Catalans**.

El Vallespirenc Joan TOCABENS en el poema NIT DE SANT JOAN escriu:

***«És la més bella nit, quan cada cor inventa,
poemes d'innit, en la calma silent,
quan un poble esquinxat pot reunir els germans
i sobre una frontera es rebusquen les mans».***

La Flama del Canigó és el símbol màgic de les virtuts arrelades a les nostres terres i, de la nit, la més curta de l'any. Sortiu al carrer a rebre la Flama! Gaudiu de la vida i de la Festa de Sant Joan, i amb la Flama del Canigó, ambaixadora de tot un poble, us desitgem bona revetlla i que aquesta nit sigui per a tothom una nit d'alegria, de pau i de germanor.

DE SALSES A GUARDAMAR I DE FRAGA A MAÓ:
VISCA LA FLAMA DEL CANIGÓ!
VISQUIN LES FOGUERES DE SANT JOAN!
VISQUIN ELS PAÏSOS CATALANS! i
VISCA VALLGORGUINA!

Pere Mateu
Cotlliure, 2025

La Flama del Canigó arriba a Vallgorguina: una tradició viva i compartida

Cada any, quan s'acosta la revetlla de Sant Joan, Vallgorguina es posa en marxa ben d'hora —de matinada, abans que surti el sol— per sumar-se a una de les tradicions més arrelades del nostre país: anar a Coll d'Ares a recollir la Flama del Canigó.

Aquest viatge tan especial es fa conjuntament amb els companys de la Flama d'Arenys i

Foto: Joel-fotògraf

Vallgorguinencs que van anar a buscar la Flama a Coll d'Ares

de Sant Celoni. Desenes de persones de diferents generacions pugen fins al coll fronterer amb l'emoció de recollir aquest símbol de resistència, de cultura i de país. A Coll d'Ares s'hi reuneixen grups de tot el territori dels Països Catalans, que venen a buscar la Flama per escampar-la per pobles i ciutats. És un moment únic, carregat de sentit i d'identitat col·lectiva.

Un cop recollida la Flama, es fa parada a Camprodon per compartir un esmorzar amb tot el grup, reforçant lligams d'amistat i de compromís. Però un dels moments més emotius del dia arriba a Sant Salvador de Bianya, on es fa una aturada molt especial per recordar la Rosa Ventolà. Cada any, se li encén una espelma amb la Flama del Canigó, mantenint viva la memòria de la seva il·lusió quan veia arribar la gent d'Arenys, Vallgorguina i Sant Celoni. Sempre els rebia amb un gran somriure i una capsa de Galetes Birba, que s'ha convertit en part inseparable d'aquest ritual.

Després, qui vol, encara troba energia per fer una passejada i fer una mica de gana, i la comitiva es desplaça fins a la població d'Amer, on es fa un bon dinar de germanor.

La Flama finalment arriba a Vallgorguina a la tarda, rebuda amb entusiasme per tot el poble. L'Associació Casal Caliu el Dolmen, l'Associació Cultural, la Xesca i Mercè Llistosella, l'alcaldesa del municipi, li donen la benvinguda en un acte senzill però carregat de simbolisme.

Com marca la tradició, un avi entrega la Flama a un infant, que encén el peveter en un gest que representa la transmissió entre generacions i el desig que aquesta flama -i tot el que simbolitza- no s'apagui mai. Després es llegeix el manifest i per tancar l'acte es canten Els Segadors. Una tradició que emociona, uneix i que esperem que Vallgorguina continuï mantenint viva molts anys més.

Montserrat Reixach

Flama del Canigó 2025

Des de fa trenta-cinc anys el Caliu organitza l'arribada de la Flama a Vallgorguina, gràcies a la Xesca i els seus companys i des de fa quinze un grup de Vallgorguina també van a buscar-la.

Enguany ha començat amb la trobada el sis de juny quan la Xesca i en Toni Ayala van vindre a fer una explicació del significat de la Flama del Canigó als nens dels tres últims cursos de l'escola.

Aquell dia la Xesca va proposar als nens que si feien un farcellet de llenya de Vallgorguina amb els desitjos oportuns i es comprometia que seria pujat pel grup d'Arenys junt amb els seus al cim del Canigó per encendre el foc d'aquest any.

El dia 23 vàrem rebre la foto del nostre farcellet amb els altres posat al cim a punt d'encendre.

No cal dir l'important que és per tots nosaltres que tinguem aquesta participació en el foc d'aquest any.

El dia 23 a les sis de la tarda va arribar a la plaça de la Vila la Flama, aquest any portada per la M. Teresa Barri donat que era la sòcia més antiga del Caliu (vint-i-cinc anys) que va anar a buscar la Flama.

Seguin el costum de què uns avis passin el foc a nens per transmetre els costums i tradicions, aquest any la Carme Garcia i la M. Teresa Barri varen ser encarregades.

El peveter va ser encès per l'Ares Taberner i en Bern Alvero alumnes de l'escola.

Montserrat Cervera

9 de cada 10 incendis són causats per persones

Al camp, tota imprudència és fatal.
Si lences una burilla pots provocar un foc.

Evitar-ho i protegir-te comença amb tu.

Si veus foc o fum, truca al 112.
Informa-te'n a incendis.gencat.cat

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Tot hom El Govern de

La tradició dels picaportes, els seus orígens

Qui no ha vist alguna vegada un picaporta en forma de mà per trucar? Moltes vegades en diferents pobles i ciutats hem vist aquestes mans per trucar a la porta sobretot posada en temps que no hi havia electricitat o bé per motiu de decoració. Però ho és? pregunta sobre el seu origen, si té al darrere alguna motivació, tradició, simbolisme o sols és un objecte decoratiu.

La resposta és que recercant els diferents costums i tradicions ancestrals he trobat aquesta que tot seguit us explico.

Mà de Fàtima o de Míriam

La mà de Fàtima, o de Míriam Israel un símbol que perdura a les portes de les cases.

De sempre m'han cridat molt l'atenció les portes antigues... Aquesta

setmana estava buscant informació sobre un altre tema, però, vaig descobrir una nova "curiositat andalusina" o de tradició oriental.

Potser molts de vostès coneguessiu que aquests tan típics pica portes o aldabas, (de l'àrab ad-dabba) amb forma de mà i una bola per a colpejar la porta es diuen Mà de Fàtima".

La Mà de Fàtima (Khamisa) és un símbol amb forma de mà, considerat des de l'antiguitat com un potentíssim talismà al món àrab (que no islàmic) i que s'utilitza per protegir-se de la desgràcia en general i del mal d'ull en particular. Diuen que... "no es pot comprar per a si mateix, sinó que ha de ser un regal".

Aquesta "protecció" està basada en la llegenda en què s'explica que estant Fàtima, (la filla del profeta Muhammad) a casa seva, preparant el sopar pel seu espòs Ali, va arribar aquest amb la seva segona dona inesperadament. Fàtima es va sorprendre tant que, va deixar caure la mà en una olla d'oli bullent (diuen que es va sentir gelosa). Com a conseqüència va quedar lisiada de per vida i el seu pare va escollir el símbol de la seva mà per immortalitzar aquell succés.

Tradicions d'orígens musulmà i jueu

Els 5 dits d'aquest símbol amb forma de mà representen els 5 pilars de la religió musulmana (La shahada o professió de fe (**شهادة** [šahada], l'oració o azalà (**صلاة** [salāt] 5 vegades al dia, l'almoïna o azaque (**زكاة** [sawm]) en el sagrat més de Ramadà, i la peregrinació a la Meca almenys una vegada en la vida). o mà cinc.

Malgrat relació entre els cinc dits de la mà i els cinc pilars de l'Islam i la que els

jueus fan amb els cinc llibres de la Torà, cal deixar clar que aquest símbol, però, no té cap relació amb l'Islam en general. També han estat usades com amulets protectors en forma de penjolls per a ús personal a fi i efecte sentir-se protegit de cap mal.

La forma més estesa del símbol és la d'una mà simètrica: el dit cor al centre, als costats l'anular i l'índex, una mica més curts que el cor i iguals entre si, i als extrems dos polzes, també de la mateixa mida i una mica corbats cap a fora. De vegades conté altres símbols, com ara inscripcions de caràcter religiós, estrelles de David, ulls i altres elements destinats a augmentar el seu poder. Les trobem fins i tot a l'Alhambra de Granada esculpides en arcades.

És molt comú trobar-la a les portes de les cases, sobretot del Marroc, pintades penjades o en forma de cridador, com explicava al principi, per a la protecció de la llar on es troben.

Ja a la nostra estimada Alhambra de Granada, els àrabs la van fer servir a l'emblemàtica porta de la Justícia. I per aquestes nostres arrels àrabs, se suposa que a la península Ibèrica ha d'estar tan estès l'ús d'aquestes mans de Fàtima com picaportes a les cases, malgrat que amb el pas dels anys se n'hagi oblidat l'origen i

el significat.

El hamsa o khamisa —àrab: خمسة, hamsa, literalment 'cinc'— és un símbol que consisteix en una mà amb un ull enmig. Els musulmans l'anomenen la mà de Fàtima (per Fàtima az-Zahrà, filla de Mahoma) i els jueus la mà de Míriam (per Míriam, germana de Moisès). Sembla tenir un origen púnic, com a símbol de la deessa Tanit. Actua com a amulet per protegir contra els mals esperits. Recentment, hi ha qui li vol donar un altre significat: el diàleg religiós i el bressol oriental comú a l'islam i el judaisme.

Aquest símbol no s'ha de confondre amb el cigne mític (hamsa), que simbolitza puresa, seny i bellesa en l'hinduisme. Els cignes constitueixen un element important de la simbologia poètica i mítica del subcontinent indi.

El Jamsa o Hamsa (en àrab: خمسة Jamsah, hebreu: חמסה, Hamsa, en llengües berbers: ⵛⵎⵙⴰ Tafust), també conegut com a Mà de Fàtima, és un símbol en forma de mà popular.

La Torre de la Justícia es troba a la muralla sud de la fortalesa al costat del Pilar de Carles V i constitueix l'entrada principal actual al conjunt de l'Alhambra. Segons resa la inscripció que es troba sobre l'arc de la porta interior, va ser construïda per Iúsus I (1333-1353), anomenada «Bib Axarea» o porta de l'esplanada i acabada al mes de la Nativitat magnificada de 749 (juny de 1348 de l'era cristiana). (Alhambra)

Sobre la Porta de la Justícia hi ha una mà esculpida i l'altre extrem unes claus, s'assegura que tan segurs estaven de la fortalesa d'aquesta construcció que deia que cap exèrcit no la podria fer caure, per això, el dia que la mà "pogués agafar" les claus, aquell dia seria el de la Fi del Món.

També es deia que cap cavaller al seu cavall i amb llança podria arribar al punt més alt, i en el cas que això passés, aquest home arribaria a ser el rei de l'Alhambra.

El que fa a aquesta porta *"Hi ha dos símbols o emblemes a les llindes dels arcs d'entrada. Un té una mà esculpida i l'altre, una clau. Aquests símbols han tingut moltes explicacions. D'una banda, es diu que era el signe del poder musulmà. Cap enemic de la fe islàmica podria entrar aquí fins que la mà pogués agafar la llau representava el poder d'obrir i tancar les portes del cel."*

A més del sentit pràctic de comunicació i protecció d'un recinte emmurallat, les portes de l'Alhambra tenen un valor simbòlic i mostren elements decoratius representatius de la cultura del món musulmà, com a la Porta de la Justícia, amb la presència de la clau i la mà a la clau dels arcs de la portada.

La clau era símbol de la fe, i la mà significava els cinc preceptes de la llei musulmana. És a dir, simbolitzava la perfecció. Però alhora era símbol de protecció contra mals i forces exteriors o enemics.

Detall de la porta del vi a l'Alhambra de Granada i de la mà a la porta de la Justícia.

Josep M Armengol i Villanueva.
 Historiador, Mestre Artesà Picapedrer,
 President de l'Associació dels Oficis i el Patrimoni.
josepm@armengol.org

NOTÍCIES NECROLÒGIQUES, per Montserrat Palomé

Paquita Gaspar Teixidó va morir el dia 22 de juny de 2025 a l'edat de 95 anys. Va néixer a Vallgorguina a "Cal Sant". Família molt coneguda.

Montserrat Grau Masferrer ens ha deixat el dia 8 de juliol a l'edat de 95 anys. Va néixer a Vallgorguina i tota la seva vida ha estat la família, la feina i l'estima al seu poble. Molt coneguda. La trobarem a faltar.

Agustí Duran i Sanpere i el salvament del patrimoni documental català durant la Guerra Civil

Aquest any 2025 es compleixen cinquanta anys de la mort d'Agustí Duran i Sanpere, arxiver, historiador, arqueòleg, museòleg i gran impulsor de polítiques culturals al llarg dels anys en què va viure, però que serà recordat, per damunt de tot, pel seu protagonisme en el salvament del patrimoni documental català durant els anys de la Guerra Civil.

Nascut a Cervera l'any 1887, procedent per banda paterna d'una família documentada a aquesta població almenys des del segle XVII, nasqué en una casa avui convertida en Museu, i es formà en un ambient familiar de tradició jurídica. Es llicencià en filosofia i lletres a Barcelona i es doctorà en dret a Madrid, encara que des de ben aviat es decantà per la història.

S'inicià a Cervera mateix en el món de l'arxivística organitzant-ne l'arxiu municipal, una gestió que li valgué guanyar un concurs convocat per la Secció Històrica de l'Institut d'Estudis Catalans l'any 1914. Tres anys més tard, va col·laborar en la constitució del Servei d'Investigacions Arqueològiques del mateix Institut i es va iniciar en la pràctica arqueològica a Sidamon (Segrià) i al barranc de la Valltorta (al Maestrat).

L'experiència que havia adquirit a la seva ciutat natal li va servir l'any 1917 per guanyar el concurs per la plaça d'arxiver municipal a Barcelona on tot seguit va organitzar el trasllat de la documentació anterior a 1714 de l'Ajuntament a la Casa de l'Ardiaca amb el nom d'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona. Pocs anys després, el 1929, amb motiu de l'Exposició Internacional, va organitzar un pavelló que seria un primer assaig del futur Museu d'Història de Barcelona.

L'inici de la Guerra Civil l'any 1936 comportà un gran canvi en la seva vida, ja que calia salvar tots els arxius públics i privats, i en especial els eclesiàstics, que eren els que més perillaven en aquell moment. El juny d'aquell any Duran i Sanpere havia estat nomenat cap de la Secció d'Arxius del Servei del Patrimoni Històric, Artístic i Científic de la Generalitat de Catalunya. Iniciada la guerra, el 9 d'agost un Decret posava tota la documentació catalana anterior al segle XIX a disposició de la Generalitat, de manera que Duran assumí durant la guerra de 1936-1939 la responsabilitat del salvament del patrimoni documental català, al mateix temps que Joaquim Folch i Torres n'assumí la del Fons Artístic i Jordi Rubió i Balaguer, la de les Biblioteques.

De moment, els fons arxivístics locals es dipositaren a les mateixes localitats,

però a partir dels dies finals del 1936 i, sobretot, a partir del mes de gener del 1937 la major part dels arxius catalans van ser traslladats en camions a Viladrau per a més seguretat, essent col·locats en caixes amb prestatges que s'instal·laven als baixos dels edificis i eren protegides amb sacs de sorra. Segons un inventari aproximat es tractava d'uns 15.000 metres lineals de documents i de més de 150.000 pergamins.

Per dur a terme aquesta labor Duran es valgué d'un equip nombrós de persones: 4 dedicades a tasques administratives, 20 a la recollida i trasllat dels arxius, 28 a l'ordenació i formació dels inventaris i 4 a la restauració d'alguns documents, a més d'11 perseguits, la majoria d'ells capellans, que van sol·licitar figurar i treballar en la secció d'Arxius per tal de poder tenir un certificat de treball.

El 30 de novembre de 1936 Duran i Sanpere es dirigí al conseller de Cultura de la Generalitat, Ventura Gassol, expressant el risc que comportava el fet de mantenir els arxius més importants prop dels edificis de govern de la ciutat i recomanant-li la conveniència de disposar els arxius a Viladrau, *poble que es troba a l'interior de Catalunya i separat de tota ruta important, que ofereix les garanties necessàries, reforçades per l'oferta que ha fet aquell Ajuntament de destinar per aquesta finalitat l'edifici o edificis de millor emplaçament i solidesa.*

Efectivament, degudament autoritzats i acompanyats sempre per una parella armada de mossos d'esquadra, dos xòfers anaren traslladant els arxius a Viladrau, després de passar diversos controls de la FAI durant els trajectes.

En principi, la Secció d'Arxius disposà de tres cases al poble de Viladrau: La casa Balcells, oferta per l'Ajuntament, i les cases Vídua Creixells i Trias ofertes pels seus respectius propietaris. A més d'aquestes tres cases del poble, també es disposà de dues cases pairals del mateix municipi: el mas Noguera (propietat de la família Bofill) i la Noguera, així com d'una altra, Can Gat, on van ser traslladats part dels documents de l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

Una figura estretament vinculada a Viladrau, Marià Manent, en el dietari que va redactar al poble durant els anys de la Guerra Civil, *El vel de Maïa*, fa referència també a la seva relació amb Duran i Sanpere, al que descriu com *home extraordinàriament intel·ligent i preparat*, i a la intervenció que ell mateix va tenir, com a auxiliar de la Secció d'Arxius de la Generalitat, en els fons instal·lats al mas Noguera des del mes d'octubre de 1938 fins al 27 de gener de 1939.

En plena activitat durant tota la Guerra, el mes de gener del 1939 Duran es traslladà finalment a un despatx amagatall al monestir de Pedralbes on continuava encara el 26 de gener, data de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona.

En la immediata postguerra, havent decidit quedar-se a Barcelona, va ser sotmès a la depuració i a un consell de guerra sumaríssim per la seva activitat de salvament dels

arxius i per haver sortit tres vegades a l'estranger i retornat a Barcelona. Els informes favorables a la seva persona no evitaren, però, que fos portat a judici davant un Tribunal Militar, el qual finalment dictà una sentència absolutòria el 28 d'agost de 1939.

Tot seguit, reprenqué la seva activitat al capdavant de l'Arxiu Municipal de Barcelona. El 1943 inaugurà el Museu d'Història de la Ciutat i va reorganitzar les activitats arqueològiques i divulgadores al davant d'un equip coherent i entusiasta d'investigadors, els quals li dedicaren uns goigs que deien en la seva tornada: *Puix que sou nat a Cervera/gloriosa universitat;/ vulgueu ser nostre advocat/ Agustí Duran Sanpere.*

Una vegada jubilat l'any 1957, organitzà a Cervera, on passava els estius, el Museu Comarcal que duu el seu nom i el Museu del Blat i la Pagesia. Com a historiador té una nombrosa bibliografia i com a historiador de l'art va realitzar també molts estudis, mentre que com a divulgador va ser autor de molts articles a la premsa, intervencions radiofòniques i conferències de temes culturals diversos.

Entre els títols que li van ser concedits, cal esmentar el de membre de l'Acadèmia de Bones Lletres (entitat que presidí del 1961 al 1963), de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans i de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, i fou membre corresponent de moltes altres institucions nacionals i estrangeres.

En definitiva, Agustí Duran i Sanpere, tal com va explicar la seva filla, Eulàlia Duran Grau, també historiadora, en una conferència que va pronunciar davant el ple de l'Institut d'Estudis Catalans el 20 de desembre de l'any 1999, *fou senzillament una persona que dedicà la seva vida, i l'arriscà més d'un cop, al servei del seu país, i procurà salvar-ne les arrels en una època en què tot estava per fer i, després, quan tot semblava estar perdut.*

Joan Portals Martí

El Mirador del Montseny de Vallgorguina: el tresor que sempre hi va ser i ningú va veure

Un racó amb vistes extraordinàries, redescobert i recuperat per veïns amb estima i voluntat.

1. El mirador que sempre hi va ser

A tocar del nucli de Vallgorguina, al carrer Cardener (abans Zona E), a Can Puigdemir, hi ha un espai amb una vista diàfana i privilegiada de la serralada del Montseny. Conegut com el Mirador del Montseny, aquest indret ofereix unes postes de sol espectaculars i un paisatge que convida a la contemplació. Es poden albirar gairebé 50 quilòmetres de serralada: des de la Mola, al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt, passant prop de Montserrat, fins al Castell de Montsoriu, dins el Parc Natural del Montseny.

2. Abans: un espai oblidat

paísatgístic ja era evident per a qui hi passava a prop.

Fins fa pocs anys, aquest terreny comunal es trobava en un estat de total abandonament. Amb vegetació descontrolada, deixalles, runa i un ús incívic com a zona d'abocament incontrolat, el lloc era inaccessible i poc segur. Malgrat tot, el seu potencial

3. L'inici de la transformació

Va ser gràcies a la iniciativa de tres veïns que aquest espai va començar a canviar. Amb eines manuals es va començar a desbrossar, a retirar pedres i a condicionar els accessos. També es van instal·lar pals de fusta d'acàcia per impedir l'entrada de vehicles. Tot plegat, amb voluntat, perseverança i estima pel territori.

4. Un espai per a tothom

Amb materials reutilitzats es van construir bancs i seients de fusta amb vistes privilegiades. Es van plantar espècies locals aromàtiques i medicinals com el romaní, la farigola, l'hipèric,

la camamilla o l'àloe vera. S'hi accedeix per un petit camí natural i és avui un espai obert, tranquil i acollidor, molt apreciat pels veïns i per visitants d'altres indrets.

5. Compartir el paisatge

Per donar-lo a conèixer es va crear una pàgina a Facebook, on es comparteixen imatges de nevades, tempestes o cels especialment bells. També es va geolocalitzar el lloc a Google Maps. Durant el mes de maig passat, el mirador va assolir més de 50.000 visualitzacions i prop de 450 interaccions, una dada que demostra el gran interès que ha generat.

6. Un futur cuidat i compartit

Els veïns que han liderat aquesta iniciativa demanen la col·laboració del municipi i el suport de l'associació de veïns per millorar el tancament perimetral de l'espai, especialment a la zona del petit desnivell frontal. Tot i que no és perillós, hi ha visitants

que poden sentir vertigen. Una barana discreta permetria reforçar la seguretat i preservar el caràcter obert del mirador, consolidant-lo com un veritable patrimoni compartit.

Annex: fragment del discurs pronunciat el 8 de juny de 2025

Amb motiu de l'acte de presentació del llibre de contes "El jove roure" d'Enric Testor, dins les activitats del 5è Petit Festival Rosa Cornet a l'espai del "Mirador del Montseny de Vallgorguina".

Bon dia a tothom:

Autoritats municipals, representants d'entitats, veïns i veïnes de la comunitat... i gent vinguda d'altres indrets:

Gràcies per ser aquí avui, en aquest racó que no és ni meu, ni teu, ni vostre...

però que sí que és NOSTRE, amb majúscules.

Alguns el coneixeu com el Mirador del Montseny de Vallgorguina, o de Can Puigdemir. Altres, simplement com el mirador del banc. O pel que realment ens regala: la vista panoràmica de la serralada del

Montseny, amb unes postes de sol que deixen sense paraules.

A qui encara no coneixia aquest lloc: benvinguts.

Fa un parell d'anys, aquest tros de terra era un indret oblidat, ple de runa, deixalles i bardisses. Va ser llavors quan, amb dos veïns —un altre Josep, com jo, i l'Eduard, amb més paciència que seny— vam decidir actuar. Primer amb tisores, destrals, pics i pales. Després, amb determinació. I finalment, amb aquella barreja de perseverança i amor pel senzill que només els jubilats, la canalla i alguns veïns amb esperit altruista entenem de debò.

Vam netejar, desbrossar, posar pals perquè els cotxes no envaïssin la zona... i vam deixar entrar només el millor: les vistes. Després hi vam afegir un banc i una cadira de fusta, fets amb travesses de tren destinades a la deixalleria.

I com que les coses bones s'han de compartir, vam obrir una pàgina de Facebook. Quan neva, quan hi ha una tempesta o el cel ens regala un d'aquells espectacles únics... hi som, càmera en mà, per mostrar-ho als absents. També som a Google Maps.

No sabíem si vindria ningú... però ja se sap: quan fas les coses amb estima, s'encomana.

Avui, molta gent hi passa i s'hi queda una estona. Turistes, veïns, passejants. I, de tant en tant, també joves que encara han d'aprendre a respectar el silenci i la natura. Però la majoria ve, observa, escolta i gaudeix en pau. Sobretot al capvespre, per veure l'espectacle gratuït del sol quan marxa. I el millor de tot? No cal reserva. És obert a tothom.

Perquè si una cosa hem après aquí és que les vistes, si es comparteixen, valen el doble. I si és amb amics, ja és el paradís.

I ara, la pregunta de sempre:

"Per què t'hi escarrasses, et fatigues i dediques temps a un lloc que no és teu?"

Doncs precisament per això. Perquè no cal que sigui teu per estimar-lo. Perquè el que és de tots, també és nostre. I perquè, al final, quan marxem d'aquest món... no ens endurem res material. Només allò que hem fet, allò que hem viscut... i, amb sort, l'agraïment d'algú.

Com deia la meua àvia: “No vam portar res quan vam néixer, i no ens endurem res quan marxem.” Però allò immaterial sí que queda. Encara que aquest lloc no consti en cap escriptura, l’hem deixat millor del que el vam trobar.

Quan un se’n va, no deixa béns, sinó records. No deixa joies, sinó bancs de fusta amb vistes. No deixa títols, sinó racons compartits.

Avui, l’Ajuntament hi ha volgut sumar-se, amb la presentació d’un llibre de contes i la plantació d’un roure. I nosaltres estem contents que el lloc sigui conegut, reconegut i, sobretot, estimat.

Per això, voldria demanar una petita col·laboració: que el municipi ajudi a completar el tancament de l’espai. No per posar portes al camp, sinó per garantir-ne la seguretat. Especialment a la vora del petit desnivell. Un reforç discret ajudaria a consolidar aquest espai com el que ja comença a ser: un indret cuidat, compartit i especial.

Gràcies a tothom qui ha vingut avui. Gràcies als qui ens han donat ànims. Gràcies als qui, en silenci, s’han assegut en aquests bancs per mirar i admirar el que tenim. Gràcies als representants polítics per incloure aquest lloc en les activitats del poble. I també, gràcies a qui no ho va entendre: perquè ens vau ajudar a explicar-nos millor.

Gràcies de tot cor. I si voleu tornar-hi... el banc del Mirador del Montseny de Vallgorguina a Can Puigdemir sempre us espera! (I el roure... també.)

Enllaços i recursos digitals

- Facebook: <https://www.facebook.com/share/1VDFjCNoHR/>
- Google Maps: <https://maps.app.goo.gl/6ftFhjokKNYFxFxYz59>

Sobre l'autor: Josep Fontanella i Homs, de 70 anys, jubilat i amb residència gairebé permanent a Can Puigdemir. Fill i net dels masovers de Can Pujades durant la primera meitat del segle XX i amb arrels familiars a Can Castellà.

Sítges: platges, gastronomia i Modernisme. SHUTTERSTOCK

Desconnectar per tornar a connectar, sense anar més lluny

• **Molt a prop de Barcelona trobaràs tot allò que necessites per escapar de la rutina del dia a dia i descobrir els millors plans**

Els pobles i ciutats de la província de Barcelona són ideals per fer turisme de proximitat, conscient i sostenible, i hi trobaràs una oferta molt diversa d'activitats i serveis de qualitat per satisfer els més exigents.

ENOGASTRONOMIA

Catalunya és enguany la Regió Mundial de la Gastronomia, i a la província de Barcelona el que et resultarà més difícil serà escollir entre una cuina casolana tradicional amb productes singulars i de proximitat i una cuina innovadora de la mà de xefs reconeguts internacionalment.

Visitar els productors que assortixen els restaurants i les fondes del territori amb productes locals de primera qualitat és una experiència que no hauries de perdre't.

I fins a tres denominacions d'origen autòctones —DO Penedès, DO Alella i DO Pla de Bages— ofereixen visites als seus cellers i activitats de tast i de maridatge per viure experiències úniques d'enoturisme. Contemplar les vinyes i la posta de sol tastant uns bons vins és una manera excel·lent de connectar amb la terra i assaborir els plaers senzills de la vida.

CULTURA I PATRIMONI

Si t'apassiona la cul-

Gaudir del termalisme a Caldes de Montbui. XAVIER TORRES-BACCHETTA/ DIPUTACIÓ DE BARCELONA

10 propostes imprescindibles a les comarques de Barcelona per desconnectar per tornar a connectar, sense anar més lluny

1. Joies del romànic a prop de Barcelona: la Seu d'Egara a Terrassa, el Monestir de Sant Cugat del Vallès i les esglésies romàniques del Berguedà
2. La Colònia Güell a Santa Coloma de Cervelló, i els Jardins Artigas a la Poble de Lillet, obres singulars de Gaudí
3. Cardona, castell i sal
4. Termalisme a l'interior a Caldes de Montbui i a la Garriga, o a prop de la costa a Arenys de Mar i a Caldes d'Estrac
5. Montserrat, un monestir mil·lenari i un munt de rutes senderistes
6. Vic ciutat medieval, Rupit i Pruit, Tavertet i el Collsacabra
7. El Montseny, reserva de la Biosfera
8. Sítges: platges, gastronomia i Modernisme
9. Les platges del Maresme
10. Miradors, vinyes i cellers al Penedès

tura, pots descobrir joies del romànic ben a prop de Barcelona visitant la Seu d'Egara, a Terrassa, o el Monestir de Sant Cugat del Vallès.

També pots admirar joies arquitectòniques del Modernisme, com la cripta Gaudí a la Colònia Güell, a Santa Coloma de Cervelló; o conèixer el llegat modernista de Domènech i Montaner a Canet de Mar.

BENESTAR I NATURA

Si prefereixes la calma i relaxar-te per desconnectar, pots meditar o practicar ioga immers en un entorn natural preciós; fer un reconfortant bany de bosc enmig d'un parc natural; o banyar-te en aigües termals on ja ho feien els romans, a Caldes de Montbui i a la Garriga a l'interior, o a tocar del mar, a Arenys de Mar i a Caldes d'Estrac.

SENDERS I RUTES, A PEU O EN BICICLETA?

En canvi, si el que t'emociona és recórrer senders i paratges naturals de bellesa singular, només et cal decidir com fer-ho, si a peu o en bicicleta.

Les impressionants formacions rocoses de Montserrat i el seu monestir mil·lenari segur que et sorprendran.

La comarca del Ber-

guetà, amb el massís del Pedraforca —per als més avesats a la muntanya—, t'ofereix rutes de senderisme i rutes cicloturístiques.

El Parc Natural del Montseny, amb camins de bosc de conte de fades, és només un dels 14 parcs i espais naturals de la província de Barcelona on fer salut i desconnectar.

I arreu de la província trobaràs rutes per fer en bicicleta; bici de carretera, BTT o gravel és el que hauràs de triar.

SOL I PLATJA?

A Costa Barcelona et serà fàcil trobar la platja que vols: una cala solitària on relaxar-te bressolat per la remor de les onades; una platja familiar amb tots els serveis; o una platja llarga, ideal per fer-hi esport. Vint-i-cinc poblacions costaneres a prop de Barcelona —i totes connectades mitjançant transport públic— donen per a molt!

Trobaràs aquestes i moltes més propostes a:

Aquesta acció de la Diputació de Barcelona respon als Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Els 17 ODS van ser proclamats per l'Assemblea General de Nacions Unides el 25 de setembre de 2015 i formen part de l'Agenda global per a 2030. La Diputació de Barcelona n'assumeix el compliment i desplega la seva acció de suport als governs locals de la província d'acord amb aquests ODS.

· DESCONNECTAR PER TORNAR A CONNECTAR ·

Sense anar més lluny

Escapar de la rutina. Gaudir del mar i de la muntanya. Assaborir la cuina del xup-xup i la dels fogons més innovadors. Passejar entre vinyes. Submergir-te en aigües termals que renoven. Molt a prop de Barcelona tens un munt d'experiències per viure i compartir, sense anar més lluny.

Els millors plans de les comarques de Barcelona a
www.barcelonaesmoltmes.cat

Matí Solidari per Rwanda

Agost de 2025

El passat dia 1 de juny, l'ACV va organitzar el "Matí Solidari per Rwanda". Com fem des de l'any 2008 amb la col·laboració d'en Ramon Godino que ens fa una xerrada sobre Rwanda.

Així aportem el nostre granet de sorra (material escolar, gomes, llepissós, colors, samarretas ... que serveix per quan van a Ruli i els hi lliuren a l'escola, hospital i famílies sense sostre.

Aquest any el va acompanyar una col·laboradora l'Anna que ens va explicar els problemes de Rwanda.

Gràcies a totes les persones que van col·laborar i a l'Ajuntament de Vallgorguina. Que puguem tornar a trobar-nos l'any vinent.

Gràcies a tothom.

Montserrat Palomé

AGENDA SETEMBRE - OCTUBRE

MUSEU DEL BOSC I LA PAGESIA: Obert dissabtes i diumenges, de 10 a 14h. Can Mainou, Carretera Nova, 36

FESTA MAJOR: A LA SEU DE L'ACV EXPOSICIÓ "ELS PENJADORS". Inauguració el dia 20 a les 6 de la tarda i es podrà visitar el dies 23, 24, 25, 26, 27 i 28. Horari: matí de festa de 12 a 14 i tardes de 18 a 20

XLI PREMI DE POESIA MN. NARCÍS SAGUER, DIA 4 D'OCTUBRE A 2/4 DE 6 DE LA TARDA.

Lliurament del XLI Premis de Poesia Mn. Narcís Sauer, a la sala d'Exposicions. Farà una conferència el Sr. Jordi Manent i Tomàs i tindrà lloc la presentació del llibre de poesia guanyador de l'any passat: Milaigües, del que n'és autora la Sra. Mercè Estrela Tena.

39A TROBADA DELS GEGANTS DE VALLGORGUINA BERNAT I ELIONOR, el dia 21 de setembre amb la participació de les colles d'Arenys de Munt, Canet de Mar, Gualba i Sant Quirze del Vallès.

Aquest any celebrem els 40 anys dels Gegants de Vallgorguina Bernat i Elionor, 1985-2025 i per aquest motiu ho volem celebrar amb un dinar amb les colles participants i també amb la gent del poble que s'hi vulgui apuntar, pagant un import simbòlic.

L'equilibri perfecte

Gaudir i protegir

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir
i protegir a espaisnaturals.cat

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
Tot Hom

Can Bòtil

Can Bòtil : Jaume Mora

Situació: Masia situada a l'obaga del camí de Coll Senís que pertany al Veïnat de Can Gras del Pou. Ara no té número, però li correspon el 39, i era del quarter 1.

Descripció: És de planta rectangular i està formada per baix i pis, i la teulada és a doble vessant. Al costat dret hi ha una construcció de planta baixa i pis amb teulada a una sola pendent, que devia ser la quadre i pallissa. La referència que tenim més antiga és l'any 1860, que també surt en el Nomenclàtor de la província de Barcelona, on trobem catalogada Can Bòtil com una casa de pagès, i tenia el núm. 39. Antigament, tota aquesta propietat era de la família Có que vivien el Clot. Conreaven les feixes que hi ha sota la casa i la gran del costat de la paret que es podia regar amb l'aigua d'una reclosa feta a la riera de Coll Senís i també d'una mina. A més de les feines de la casa, els homes anaven a jornal al bosc, i també havien menat una vinya al costat de Cal Minaire.

Història: Sabem que abans de la guerra hi van viure una temporada com a masovers en Sebastià Bosch Gras i la Teresa Campàs Pujades, amb els dos fills Maria i Josep, fins que anaren a viure al costat de Can Paytuvi, llavors conegut per Can Sebastianet.

La casa la va comprar en Josep Alsina Masifern de Cal Minaire al Sr. Có amo del Clot, i la va deixar com a dot al seu fill Rafael Alsina Monclús. De primer hi va viure la Maria una filla d'en Josep, casada amb en Joan Valls Mas, que tenien 2 fills en Joan i la Maria. Aquesta gent van viure un temps a Cal Minaire i després anaren una temporada a Can Bòtil fins que anaren a viure a Can Cinto. Llavors en aquesta casa a partir de l'any 1951 s'hi va quedar a viure uns anys el seu fill, Joan Valls Alsina que es

va casar amb la Teresa Serra Masgoret i tenien una filla, la M. Teresa. L'any 1954 aquesta família van anar a viure a Can Clarens.

En marxar aquesta gent hi van venir a viure en Miquel Roig Anfrons i la Pepeta Clavell Gras que tenien dues filles, Pepita i Montserrat. Aquesta família marxaren del poble l'any 1961. Després hi visqueren durant uns vuit anys, en Francisco Baquero Les i la Teresa Miguel Poza amb els tres fills Teresa, Elena i Jordi. Aquest home era castellà i anava a jornal amb una de les colles que feien feines del bosc i li deien "el Muchacho". Anteriorment, havien viscut uns set anys a Can Ramon que hi feia de mosso. També havia anat amb el camió de la llet de Vallgorguina. Cap a l'any 1968 van anar a viure a Sant Celoni. A partir de llavors ha estat llogada per diferents famílies, i actualment, i viu la Sra. Virgínia i la seva parella.

Aquesta finca actualment és propietat de la Sra. Montserrat López Horta, que és vídua del Sr. Rafael Alsina Caballé.

“Una peça de terra anomenada de Can Bòtil” (AM, trasllat de domini de finques rústiques any 1924-9), “Peça de terra coneguda amb els noms de Bòtil i Moreu en la qual hi ha una casa de pagès. Travessada pel camí que porta de Vallgorguina a Sant Iscle de Vallalta i per la riera de Coll Senís” (RP, Ll. 2, t. 48, f. 205), “Porció de terra amb el nom de Bòtil en la que hi ha una casa de pagès amb regadiu, secà, part erm, plantada de castanyers i suros, que es rega amb aigua de la riera de Coll Senís, nord resta que se segrega mitjançant el camí de Sant Iscle. Pere Alsina Montclús any 1946” (Ll. 3, t. 94, f. 335).“

Bibliografia. Revista La Vall, Arxiu documental de l'Associació, recull oral, Garcia-Pey, Enric, recull de noms antics i moderns. Vallgorguina any 1999, Associació Cultural Vallgorguina. Portals i Martí, Joan. Vallgorguina la vall, la parròquia, el poble una llarga història, any 2011.

Vallgorguina fa història: Èxit Rotund de la 10a Caminada de l'ELA!

Amics i veïns de Vallgorguina,

Amb el cor ple d'emoció i agraïment, us informem que **la 10a edició de la Caminada per l'ELA a Vallgorguina**, celebrada el passat 21 de juny, ha estat un èxit rotund! Aquesta fita històrica, que va coincidir amb el **20è aniversari de la Fundació Miquel Valls**, va ser, sense cap dubte, un dia per recordar.

La participació va ser espectacular, superant totes les expectatives i reafirmant l'esperit solidari del nostre poble. Vam veure cares conegudes i noves, totes unides per una mateixa causa. Cada pas, cada somriure, cada aportació va ser un testimoni del nostre compromís col·lectiu en la lluita contra l'Esclerosi Lateral Amiotròfica. Encara estem recopilant les xifres finals de recaptació, però ja podem avançar que la solidaritat de Vallgorguina ha tornat a ser extraordinària.

És realment emotiu veure com, any rere any, la participació i la implicació del poble i de la gent de les rodalies no para de créixer. Volem agrair especialment a tots aquells

participants que, amb la seva fidelitat, repeteixen la caminada amb il·lusió. La vostra energia és el motor que ens impulsa!

El ressò de la nostra caminada ha estat impressionant, gràcies al total suport i ajuda de l'Ajuntament de Vallgorguina, al patrocini de des dels **supermercats Esclat**, i amb mencions a **Catalunya Ràdio** i la difusió de cartells fins i tot a **l'Hospital Clínic**. Això és la prova que, amb tots els petits granets de sorra, podem construir muntanyes immenses de solidaritat.

Poder celebrar un any més la nostra caminada per l'ELA és, en si mateix, una victòria. I si a més podem gaudir d'aquest dia tan especial i recaptar fons per ajudar aquells que no hi poden ser, llavors sí que podem dir amb orgull: **un cop més, ho hem aconseguit!**

Per tot això, volem dedicar-vos aquestes línies per expressar la nostra profunda gratitud a tots i totes els que hi vau participar. Cal destacar que aquesta iniciativa no seria possible sense el suport incondicional de **l'Ajuntament de Vallgorguina**, el nostre poble, i dels nostres inestimables col·laboradors: **Esclat, Fruites Jordi i Rosa, la benzinera de Vallgorguina, el Casal de la Vall, impremta Max Munt, l'Escola Vallgorguina, REINS i X sucra-hi pa. Moltes gràcies a tots!**

També volem agrair sincerament a tots els participants que ho heu fet possible; als nostres avis i àvies, a l'antic i nou Ajuntament, a José, Joan, Ferran, David, Jaume, col·laboradors del poble i, per descomptat, a la **Fundació Miquel Valls**, la tasca de la qual és fonamental i imprescindible per dur a terme aquesta iniciativa.

La Caminada per l'ELA de Vallgorguina té un propòsit clar: demanar més suport a la investigació de la malaltia, donar-li més visibilitat i reclamar l'augment de recursos per fer-hi front. Tots els fons recaptats es destinen íntegrament a la Fundació Miquel Valls de Calella. La Fundació Miquel Valls realitza tasques essencials, com l'atenció domiciliària multidisciplinària a les persones afectades i els seus familiars a tot Catalunya, la investigació psicosocial i en teràpia ocupacional, i el foment i suport a la investigació científica.

Mirem Endavant: La pròxima edició ja al cap!

Amb la satisfacció d'haver viscut una 10a edició memorable, ja comencem a pensar en la pròxima. Us animem a seguir connectats a les nostres xarxes i canals de comunicació per estar al corrent de futures notícies i de la data de la nostra propera Caminada. La vostra implicació és clau per continuar avançant!

En memòria de la Roser Sans, mare, mestra i amiga.

Gràcies, Vallgorguina! Junts, seguim fent la diferència.

Caminem per l'ELA Vallgorguina

Anna, Ares i Irache

El passat 26 de juliol, un any més cantada d'havaneres amb el grup "Son de l'Havana" organitzat per l'ACV amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vallgorguina.

A les 10 de la nit, els membres del grup van pujar a l'escenari ubicat a l'esplanada de l'església per oferir un

concert de peces tradicionals, cançons conegudes adaptades i una composició pròpia d'un membre del grup amb la col·laboració dels assistents que vam 'acompanyar' en alguna estrofa. I, malgrat la polèmica creada darrerament de boicot al compositor de l'havanera "El meu avi" va ser una de les peces interpretades.

Al llarg i al final de l'actuació, el públic va aplaudir i l'actuació del grup "Son de l'Havana" va agradar, en general, a tots els assistents.

I, com ja és tradició va concloure amb el tradicional 'Ron Cremat' elaborat per la Montse Palomé, el Taba i el Jaume Planells.

Francisco Torralba

3r Memorial Miquel Mateu

El passat 25 de juliol es va celebrar el campionat nocturn de petanca 3r Memorial Miquel Mateu organitzat pel Caliu el Dolmen i la col·laboració de l'Ajuntament de Vallgorguina. El mal temps va obligar en la primera ronda a suspendre la competició i refugiar-se a la seu del Caliu amb l'esperança d'una millora, però la pluja no va donar cap treva que permès una represa. Durant aquest període d'espera vam berenar convidats pel Caliu i l'Anna Villarreal va dirigir unes paraules on va recordar la gran tasca del Miquel Mateu per consolidar l'activitat de la petanca. A continuació es va lliurar a la seva vídua, la Maria Cabot una fotografia d'un dels molts moments del seu marit jugant a la petanca.

Francisco Torralba

L'estació gairebé solitària m'ofereix el seu aspecte més fred amb un fanal mig trencat que projecta molt poca llum. Aquest fet fabrica ombres que s'esbossen com a fantasmes, en la meua ment espantada per l'escassa il·luminació. Els meus ulls es mouen a cada banc, en cada corba de la paret, no hi ha ningú. Una esgarrifança recorre la meua esquena, la intensa boira no ajuda al fet que m'apaivagui. No hauria d'haver-hi boira en aquesta època de l'any, maig és el mes del color, per què està tot tan ombrívol? —em pregunto a mi mateixa, sabent que no tinc resposta.

Em dirigeixo a un vell banc de fusta, fa anys que no ha rebut una capa de vernís. Que deixat està tot —penso mentre sec no gaire segura que vagui aguantar el meu pes. Aixeco el coll de l'abric en un intent de calmar el meu fred.

Quan els ulls s'aclimaten a la foscor veig a dues persones en l'andana, un home i una dona. Vells els dos, ben vestits, endreçats, afegiria que, fins i tot, arreglats. No són parella, no es miren, ni es parlen. Semblen aliens a tot, la mirada perduda, com si ja no esperessin res. Tenen un rostre inexpressiu, pàl·lid i aquest pensament em produeix un tremolor, al mateix temps, que adverteixo que el meu cos està totalment glaçat. Que pensaments m'envolten tan macabres.

No puc explicar les hores que he esperat en l'estació. He perdut la noció del temps. Els escassos arbres darrere de la tanca estan secs. És primavera, no haurien d'estar verds? Una veu gruixuda i impersonal anuncia per l'altaveu que el tren arribarà en cinc minuts.

Tinc la sensació que ha passat una eternitat. De sobte, percebo que alguna cosa no està bé, alguna cosa no és normal. Com és que no hi ha més viatgers? Fa molt temps que estic a l'estació i no ha entrat ningú.

Veig un home amb gorra vestit de blau marí; el cap d'estació, Vindrà ja el tren?, es dirigeix, amb un caminar pesat i arrossegant els peus, al principi de l'andana. Per la seva forma de caminar i la curvatura de la seva esquena es diria que té molts anys, no crec que sigui el més indicat per fer aquest treball.

A la llunyania se sent com el tren s'apropa, el seu "tracatrà" que antany em semblava agradable ara m'inquieta. Quina hora deu ser?, fa molt que és nit tancada, aixeco la vista i busco el rellotge, no ho trobo, és la primera vegada que no hi ha en una estació.

El tren es deté, tres passatgers pugen, tres passatgers pugen a l'últim tren de la seva vida.

Tessa Barlo

CRÒNICA ESPORTIVA, per Lluís Reverter

F.C vallgorguina

Durant el mes de juliol s'ha fet el campus del F.C.Vallgorguina, amb un promig de 20-25 nens i nenes amb els seus monitors i monitores, ha anat molt bé i amb molt bon ambient.

Foto: La Nara, la Fati i l'Oriol, feta per Lluís Reverter.

Patins de Vallgorguina ha finalitzat la fase final del Consell Comarcal. Bona feina feta i molt bona evolució de totes i cada una de les patinadores.

Foto: Instagram Patins Vallgorguina

Durant el mes de juny la Nara Taberné i la Mireia Oliveras van participar en el Campionat de Catalunya Lliure Cadet Femení celebrat a Riudoms, tancant així una gran temporada per les dues patinadores.

Foto: Instagram CPA Arenys de Mar

Club Bàsquet Sant Celoni

4 jugadores de Vallgorguina, la Marian Añó, Adriana Hurtado, Mireia Barri i Àgata Giol han aconseguit la 3a posició al Campionat de Catalunya de Bàsquet amb l'equip Pre-infantil A1 del CB Sant Celoni, també acompanyades per la Clàudia Albalate segona entrenadora.

Foto: Instagram Ajuntament de Vallgorguina

Soc la Marina Mas, vallgorguinenca de tota la vida i aquest any he fet 12 anys. Més de la meitat de la meua vida, des dels 5 anys, he practicat l'esport de la gimnàstica rítmica a Rítmica CEL de Llinars del Vallès, conquerint la 4a posició de Catalunya l'any 2022, primera de Catalunya l'any 2023, primera de Catalunya l'any 2024 i segona de Catalunya aquest any 2025 en la modalitat de conjunts.

Quan tenia 5 anys, havia practicat a l'escola diferents esports, el futbol, el bàsquet, feia patinatge sobre rodes, natació i d'altres.

Tothom em deia que seria nadadora com el meu pare perquè tenia molt bon estil ja que ell m'havia ensenyat sent molt petita, però un dia va passar una cosa que ho va canviar tot.

Una noia de 15 anys de la meua escola, la Natàlia, em va dir que ella feia gimnàstica rítmica i que ho havia de provar. Jo no sabia res d'aquest meravellós esport i tot i que cap amiga es volia apuntar, vaig decidir apuntar-me al casal d'estiu de Rítmica CEL. Tot i que era molt petita, allà vaig descobrir que aquest seria l'esport de la meua vida.

El casal no només era un aprenentatge de la gimnàstica rítmica per a aprendre a seguir coreografies i moviments inimaginables del teu cos, sinó que també era entrar en un món de valors que un grup d'entrenadors, la Júlia i el Joss, curiosament també vallgorguinenca de naixement, i també del Canadà Park, també la Raquel, ens van inundar a totes les nenes d'aquell casal on jo era la més petita.

Aprendre a ser responsables, saber ajudar a les companyes, sincronitzar-se amb elles, ajudar-les quan s'equivoquen perquè també ho faran elles quan t'equivoques tu, disciplina, perseverança, superació personal, autoconfiança, respecte cap a tothom, creativitat, expressió, esforç, sacrifici, constància, optimisme, humilitat, esportivitat, estètica i precisió... Un món de nous conceptes que t'inunden, et fan madurar i et converteixen en una persona com cal per al dia de demà.

Però tot això sense oblidar els estudis. Els mateixos entrenadors et donen suport i et deixen clar que els estudis han d'anar bé, i em serveixen com a model a seguir les noies grans del club on totes ja inicien les seves carreres universitàries tot i seguir en aquest sacrificat esport. Per la meua part les meves notes són excel·lents i així seguirà gràcies al fet que soc conscient que la constància i els valors que aprenc a la gimnàstica rítmica en valen per a superar-me cada cop més en els estudis.

Miro cap al futur amb molt d'optimisme en tots els aspectes, amb la humilitat que m'han ensenyat des de ben petita i molt contenta de veure altres vallgorguinenques, com l'Ona, que també endega un brillant camí esportiu a la rítmica.

Per a això recomano a totes les nenes i nens de Vallgorguina, encara que sigueu petits, encara que us sentiu grans, que gaudiu d'un tastet de tots els esports per a trobar el teu, per a créixer, no només esportivament sinó com a persones, perquè aquí és on realment hem d'aconseguir guanyar i, si ho fem totes i tots, aconseguir una societat millor.

Marina Mas

Hola, soc l'Ona i tinc 8 anys. Aquest any ha estat el meu segon any de rítmica i la propera temporada seré al nivell COPA 4.

Aquesta temporada era al nivell A i vam aconseguir quedar quarts del campionat de Catalunya. Ens vam quedar a prop del tercer lloc.

Gràcies a les hores d'entrenament he aconseguit conèixer els meus punts forts, i també els dèbils.

També m'ho he passat molt bé fent rítmica, practicant en què més em costa i per això he arribat tan lluny.

Ens veiem als tornejos

Foto: Ona

Marçal Cruz i Martí

Marçal Cruz i Martí l'atleta de Vallgorguina i membre del Club Sant Celoni ha tornat a fer història al martell. Ha aconseguit Or, Bronze i Plata a diferents campionats en martell pesat.

Foto: Instagram Ajuntament de Vallgorguina

GRUP **GAMMA** **J. Riera**

Antiga Ctra. provincials, s/n
08460 Sta. Maria de Palautordera
Tel. 93 867 07 64 www.j-riera.com

AUTO REPARACIÓ J. PUIGVERT

Ctra. Nova, 104
08471 Vallgorguina (Bcn)
Tel/Fax 93 867 92 36
arjpuigvert@gmail.com

www.jpuijvert.com

IMS, S.L

Electricitat

Aigua

Climatització

Gas

Calefacció

675 68 59 47 (Vallgorguina)
cristian.sans.mu@gmail.com

PLANELLS PINTURA DECORATIVA

Ctra. Nova, 55
08471 VALLGORGUINA (BCN)

Tel. 93 867 94 50
Mòbil 687 541 300

J.B.

JORDI BARRI PUIGVERT
CONSTRUCCIONS I REFORMES

C/ DEL SOL, 4
08471 VALLGORGUINA
Tel./Fax 93 867 91 93
Mòbil 670 24 37 48
j.barrir@terra.es

VIVERS SALICRÚ Agricultura Biodinàmica Verdures i Arbres Ornamentals

T. 671 033 213

www.viverssalicru.cat

Per sucar-hi pa

CARNISSERIA

Dimarts, Dimecres i Dijous:
de 8'30h a 13'30h

Divendres:
de 8'30h a 13'30h i de 18h a 20h

Dissabte i Diumenge:
de 8'30h a 14h

MENJAR PER EMPORTAR

Dijous: de 10h a 14h
Divendres: de 10h a 14h i de 18h a 20h
Dissabte i Diumenge: de 10h a 14h

Carretera Nova, 43 · 08471 Vallgorguina
Tel. 677 57 99 40

BigMat **Fradera**

Magatzem professional per a la construcció

C/ Ramon y Cajal, 1 • 08470 SANT CELONI (Barcelona)
Tel. 93 867 15 12 • Fax 93 867 53 18 • fradera@bigmat.es • www.fradera-bigmat.es.net

TALLER DE SERRALLERIA

VALLGORGUINA

S
C
P

tot en ferro!

PORTES - REIXES
BARANES - TANCATS, ETC...

Església, 22 - Tel. 93 867 93 13 - 08471 VALLGORGUINA

Casa de Colònies
Granja Escola
Turisme rural
Excursions

Can Clarens

www.canclarens.cat - tel. 938679195-600585990

BORRULL

FERRETERIA INDUSTRIAL

Ctra. C-35 Km. 56,7 • 08470 Sant Celoni (BCN)
borrull@ferreteriaborrull.com | T. 93 867 48 56
www.ferreteriaborrull.com | F. 93 867 59 83

CAN MARTÍ

Allotjament Rural

Ctra. Nova, 67
08471 Vallgorguina (BCN)

600 685 547
@casacanmarti
canmarti67@gmail.com
www.canmarti.org

PROTUMAN, S.A.

PROJECTES • CANONADES • MECANITZACIÓ • MANTENIMENT
MUNTATGES INDUSTRIALS

POL. IND. MOLÍ DE LES PLANES • 08470 SANT CELONI (BARCELONA) • TEL. 93 867 54 50

CEPSA

E.S. VALLGORGUINA, S.L.

☎ 93 867 88 83

Ctra. C-61, Km. 11 • 08471 Vallgorguina

Sergi Vilar

Gestió Immobiliària
Compra - Venda - Lloguer

AGENT
ING
NATIONALE-NEDERLANDEN

Ctra. Nova, 46. 08470.Vallgorguina
Tel-Fax: 93.867 93 46
Mòbil: 670 099 093

LLACETS

E S T A N C

- VENDA DE PREMSA
- TABAC
- ARTICLES VARIS D'OFICINA
- ARTICLES DE REGAL.

Ctra. Nova, 47
08471 Vallgorguina
T. 93 867 92 57

ARA

finques i serveis s.l.

Balmes, 23
08470 Sant Celoni
T. 93 867 58 23

Goya, 18
08440 Cardedeu
T. 93 198 36 36

www.arafinques.com

tel. 938679318 - 600585990

l'adopció, una bona opció

Vallgorguina

www.mascotesbcn.com

AREA LOCAL

Impremta Vinils
Branding Lones
Tèxtil Rètols

C/ TURÓ DE L'HOME, 49 • LOCALS 1 i 2 - HOSTALRIC
T. 872 99 38 95

mc

mercè
casas

perruqueria i estilisme

Ctra. Nova, 46 • 08471 Vallgorguina (Barcelona)

☎ 640 151 002 / 931 792 732

Actuació pública per primera vegada de la nova coral del Caliu amb el seu director, Daniel Freijo